

[K. B. Andersen.]

ærede medlems indlæg: på den ene side siger det ærede medlem, at VK har taget initiativ på alle mulige områder — det var nu ikke rigtigt alt sammen, ikke efter min opfattelse — og samtidig havde regeringen ikke været i stand til at formidle nogen form for samarbejde. Men begge dele kan jo ikke være rigtigt. Hvis det er rigtigt, eller i det omfang det er rigtigt, at det ærede medlems parti har taget initiativet og der er kommet et eller andet lovgivningsresultat ud af det, må der altså have været samarbejdsvilje, og det har der også, det viser hele samlingens forløb.

Men jeg indrømmer da blankt, at der har været felter, hvor vi ikke ville modtage et VK-initiativ. Jeg tænker her på det forslag, som — så vidt jeg forstår — har været drøftet i udvalget i dag, forslaget om skattelettelse i forbindelse med uddannelse. Jeg indrømmer, at jeg har meget svært ved at se linjen i, at det ærede medlem på den ene side i sin socialpolitik understreger, at det skal kun være de allerdårligst stillede, der skal hjælpes, og at de offentlige ydelser skal sættes ind dér, hvor der er allermest behov for dem, og så på den anden side i sin uddannelsespolitik stiller et forslag, der direkte betyder — her tænker jeg på de oplysninger, den højtærede finansminister gav os under sagens behandling her i tinget — at hvis en familie i København har en skattepligtig indkomst på 20.000 kr., får den en skattelettelse, altså et indirekte tilskud, på 1.000 kr. i det første år og over en årrække 700 kr. Hvis vi tager en familie med en skattepligtig indtægt på 100.000 kr. — og det kan vel ikke siges, at den hører til de allerdårligst stillede — vil det at yde 3.000 kr. i uddannelsesstøtte give 3.023 kr. i skattelettelse det første år og en ligevægtsskat på 1.500 kr. I sådanne tilfælde, det indrømmer jeg, er vi mindre modtagelige for et VK-initiativ, og det har vi også vist.

Jeg skal ikke opholde mig ved — bare notere sådan i forbifarten — det ærede medlems tungetale om indkomstekspløsonen, hvorved han altså vender sig mod de lønforhøjelser, som lønmodtagere, som arbejdere, som funktionærer og tjenestemænd har fået i de senere år.

Kildeskatforslaget skal jeg ikke vende tilbage til, det har den højtærede finansmini-

ster svaret på. Men jeg følte jo også nok, da det ærede medlem læste forslaget op på denne måde, at der er vel ikke så forfærdelig meget af det, vi arbejder med i dette hus, der ikke, læst op på denne måde, kan komme til at virke noget uforståeligt. Jeg ser, at den største konservative avis, vi har her i landet — jeg tænker på B.T., der oven i købet hører til samme koncern som det ærede medlem — har sagt i sin ledende artikel i dag — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Problemet kan muligvis løses på en tilstrækkelig effektiv måde. Måske kan det ikke. Men i alt fald vil vi advare mod, at man uden videre kaster vrage på selve kildeskatprincippet. Lad os bruge sommeren til en rolig og saglig drøftelse af problemkomplekset. Det skyldes vi de mange, som er interesseret i problemet. Lad os slippe for de tilløb til tungetale omkring begrebet, vi somme tider har set. Den slags fører ingen vegne.“

Jeg synes, det ærede medlem på samme måde i sommerens løb roligt skulle prøve at læse forslaget. Hvis jeg må komme med et Peer Gynt citat til — jeg gør det udelukkende, fordi jeg synes, at det ærede medlems modsvar til mit i går var så godt, at jeg vil give det ærede medlem en chance for, at finde et, der er lige så godt i dag — vil jeg citere den bemærkning fra Peer, hvor han siger — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Man skal ej læse for at sluge, men for at se, hvad man kan bruge.“

Jeg synes, at det ærede medlem skulle tage den højtærede ministers forslag og gå hjem og læse på det i denne Ibsenske ånd. Så er der måske et eller andet, vi kan drøfte, når vi ses herinde igen.

Det ærede medlem talte om boliger, men kom lige så lidt som det ærede medlem hr. Erik Eriksen ind på nogle ny ting. Jeg beklager for så vidt, at det ærede medlem ikke benyttede lejligheden til at tage afstand fra den pjece, partiet har udsendt, som jeg står med her i hånden, og som det er påvist både i dagblade og nu senest i Boligen simpelt hen er fuld af forkerte oplysninger, af forkerte tal, af talfusk, af tilpasning for at få tallene til at passe til den teori, man på forhånd har lagt sig fast på. Den er simpelt hen ikke — jeg vil ikke sige ikke det kon-